

IZ SONČNE ZAMBIJE

Leto 21, Št. 3., Mumbwa, Zambia

B O Ž I Ć, 1 9 8 9.

Božič v Zambiji

Kako prijetno je zvenela v ušesih novica: "LETOS BO V SLOVENIJI BOŽIČ DELA PROST DAN!" Ta novica je segla v srce. Saj se skoraj vsi misijonarji v Zambiji spominjamo dni, ko za Božič nismo smeli vedeti, se ga v šoli nismo smeli veseliti, čeprav je bil tako živ v naš! Nismo ga mogli ignorirati, kot bi naši vzgojitelji radi. Živel je v nas in zagorel kot zvezda vodnica ter nas vodil na širna misijonska polja. Tudi Zambija ga doživlja globlje: morda prav zaradi tistih hudih let, ko je Jezušček hodil po Sloveniji, kot bi se nečesa bal. Srečen, res srečen BOŽIČ! Po njem pa blagoslovljeno NOVO LETO 1990!

IZ CHASSE

V naši gimnaziji v Chassi se šola 600 fantov. Med tridesetimi učitelji smo štirje bratje Maristi, ki smo različne narodnosti. Jaz sem edini Slovenec med njimi. Fante poučujem v angleščini in v francoščini. Najrajši poučujem verouk, ki je državni predmet. Dijaki pripadajo različnim veroizpovedim; veliko je tudi poganov. Posebno zanje imam verouk, s katerim bi jih rad pripravil za sprejem zakramentov. 13. oktobra letos smo krstili 27 fantov. Katekumenat se nadaljuje. Trideset fantov mora vztrajati še kakšno leto. Potem bodo dovolj pripravljeni za sprejem krsta in drugih zakramentov.

Na splošno ima mladina rada šport, socialne sestanke ter petje. Ko delam z njimi, se mi vrača veselje do misijonskega dela. Imam sicer sive lase, a srce je mlado. Z mladino igram nogomet, košarko, odbojko in celo boks. Zelo sem se razveselil novice, ko sem zvedel, da je gospa Anna Orrin iz Toronta poslala paket z uniformami. Ko paket dobim, bodo naši nogometaši izgledali kot zvezdniki! Prevoz je tudi problem. Kako bi potrebovali kamion! Pa si ne upam prositi MIVO, ki nam je že darovala traktor. Skoraj vso hrano in druge potrebščine je treba pripeljati iz 600 km oddaljene Lusake.

Pošiljam lepe pozdrave vsem bralcem Sončne Zambije ter vsem misijonskim prijateljem. Posebno pa še tiste, ki se zanimajo za mladino.

Zdravko Kravos

SESTRA SILVA PIŠE IZ MALAWIJA

Najprej se vam vsem zahvalim za redno pošiljanje te lepe revije, ki je vedno zanimiva in nas tako lepo povezuje.

Dve leti že delam v bolnišnici Phalombe v Malawiju. Ko gledam nazaj, se vprašam: koliko sem se približala zadanim ciljem? Eden od glavnih nalog je priprava lekarne, ki bi jo lahko domačini popolnoma prevzeli. V ta namen sem se posvetila osnovnemu organizacijskemu delu v oddelkih in v lekarni sami. Sedaj pa je prišel čas, da izboljšamo samo delo: potrebujemo strokovno izobraženo osebje. Letos se nam je končno posrečilo, da so sprejeli našega kandidata v dvoletni državni tečaj za lekarniške pomočnike. Prihodnje leto bomo spet zaprosili, za drugega. Moramo pa še "najti pravega kandidata", fanta ali moža, ki ima vse pogoje za sprejem.

Tako upamo, da bomo v treh letih pripravili dovolj ljudi, ki bodo sposobni, da lekarno vodijo. Seveda to ne bo na takšni višini, kot bi to pričakovali.

Vprašali ste me, če bom prišla kaj na obisk v Zambijo. Z obiskom zaenkrat ne bo nič: sestre našega reda potujemo le po opravkih. Seveda rade obiščemo ljudi, ki so na naši poti. V slučaju da grem v Zambijo po opravkih, bom že sporočila. Bolj realistično je, da mislim na obisk v Zambijo čez nekaj let, ko bom šla na počitnice v Slovenijo in v ZDA.

Poslala vam bom knjigo "Mary Queen of Peace, stay with us". Piše o Medjugorju. Zelo so me prevzela tamkajšnja prikazovanja. Želim, da bi bili tudi vi prepričani.

Na koncu pa vam vsem pošiljam pozdrave in voščila za Srečen Božič in Novo leto 1990.

S. Silva Žužek

Na sliki vidimo, od leve proti desni: študentko medicine, domačo redovno sestro, drugo študentko, Sr. Silvo Zužek ter domačega lakarnarskega pomočnika. Po navadi vseh pet dela v lekarni. Potrebujemo pa stalno strokovno izobraženo osebje. Naslov sestre Silve:

Sr. Silva Zužek
P.O. Box 144
Phalombe, Malawi.

Sestra Ana zabija kolec, kjer bo stala sestrská hiša v Nangomi. Temelji so skopani, zaliti bodo za Novo leto, do 10. januarja bo plata zalita. G. John Tratnik in njegovi zidarji iz Toronta nas bodo našli pripravljene. DOBRODOŠLI!

Motiv iz bolnišnice Nangoma. Stojita sestri, zadaj, na desni je medicinski asistent. Sedijo matere z bolnimi otroci. Nangoma je odprta od ponedeljka do petka. Ko bo sestrska hiša zgrajena, bo bolnišnica res zaživeła.

P. MUJDRICA SE OGLAŠA IZ MUMBWE

Sestra Fidelis Bratina, uršulinka, se mi večkrat oglasi, odkar nas je obiskal njen brat Lojze, slovenski jezuitski provincijal. V zadnjem pismu piše: "Danes sem slišala pretresljive in lepe vesti iz San Salvadorja: šest jezuitov je bilo ubitih! Čestitam, da ste jim bratje!"

V Mumbski gimnaziji imamo krožek za duhovne poklice. Letos ima 15 članov. Poslali bomo štiri kandidate v različne duhovne poklice: France gre k salezijancem, Jana h klarisam, Jožefa k Odrešenikovim sestram, Sila pa k plavim sestram. Lani smo poslali tri kandidate in so do sedaj vsi vstrajali. Zato upravičeno upamo, da bodo tudi letošnji ostali zvesti. Le k jezuitom se ni nobeden javil. To ni greh, lepo pa tudi ne.

V Myoye gradimo cerkev (20m X 10m). Nahaja se blizu ambulante in ni daleč od osnovne sole. Od Nangome je oddaljena 15 km, od Mumbwe pa 60 km. Že lani so ljudje napekli opeko. Letos so skopali temelje. Ti pa morajo biti solidni. Zato so narejeni iz cementnih zidakov. Gradnja gre počasi naprej, ker ljudje v glavnem sami gradijo; gradbeni material se je pa tudi zelo podražil. Podjetnik, ki gradi bolnišnico v Nangomi, pride od časa do časa pogledat, če gre vse v redu. Ko bo cerkev dograjena, bodo ljudje lahko rekli: "To je naša cerkev." Vendar brez naše pomoči ne morejo. Mi pa jim brez vas ne moremo pomagati. Priporočajo se nam posebno za pomoč pri nabavi strešnega materiala.

Janez Mujdrica

P. RADKO RUDEŽ PIŠE NEKOLIKO DRUGAČE

Dragi Stanko! Bwacha, 17.11.89.

Kakor veš, sem bil v torek v Lusaki. Moral sem v Kasisi na serviranje avta. Namenjen sem bil v nedeljo zvečer, da bi bil s teboj na tvoj god pa sta me Br. Kabwe in Sr. Marjana zaprosila, naj bi sel v torek v Lusako, ker sta oba imela neki šolski sestanek.

Pri avtu bi morali doliti olje v amortizer. Tega v kasiški garaži ne morejo narediti. Misliš, da bi kdo od tvojih prijateljev to mogel? Prosim. Se ne splača dati nove amortizerje. Imam le kratke relacije do bolnice in domov, ceprav avto uporabljajo tudi drugi. Če ni dobrih amortizerjev, so prisiljeni biti bolj oprezni pri vožnji.

Drugo: ura mi je začela nagajati. Moram zamenjati baterijo? (Je dar provincijala Bratina). Lahko pomagaš? Zaenkrat mi je p. Mulenga posodil svojo uro. Ima dve.

Če ne bo sile, ne bi prišel v Mumbwo pred Božicem. Prišel bom pa 1. januarja na skupni sestanek. Ostal bi nekaj dni. Mogoče bi takrat tudi opravil svoje duhovne vaje. - Zdravje? Težko je reči. Brat mi ni pisal že 5 mesecev. Kaj delam? - Veš, da oskrbujem dve bolnisnici. Večja ima 600 postelj. Hodim od postelje do postelje, se rokujem, tolažim, moljmo.. Zdravniki so v glavnem Kitajci. Angleško slabo znajo. Je utrudljivo delo. V prostem času pa vrtnarim. Vrtnarja bi rabil. Saj bi ga plačal. A predstojnik p. Felix ni za to. Dečka, ki sem ga imel kot vrtnarja in je nadarjen, sem poslal v gimnazijo. Ob sobotah mi še vedno pomaga. Je res zlata vreden. Felix

je zlata duša. Zato v hiši nimamo prepиров. Živi pa v svojem svetu. Ko sem prišel v Bwacho, je pogostoma imel napis na vratih sobe: "Dont't disturb"! - kar pomeni: ne vznemirjaj. Pogosto je tudi bolan. Zato se zdi, da prezira. Gesla, ki ga izraža napis, se strogo držim. In imam mir. Vprašam se pa, če je mir vedno največji blagoslov.

Če bi ne pisal pred Božičem: vse polno Božjega blagoslova, Tebi, našim, vsem v Mumbwi.

Radko

LOJZE PODGRAJŠEK študira v Rimu. Vrne se v misijone, a najbrž v Malawi.

JANEZ MLAKAR je začasno prevzel mesto izseljeniškega duhovnika v Zahodni Nemčiji.

MIHA DREVENŠEK je na kratkih počitnicah v Evropi. Po Božiču se vrača k sv. Jožefu.

BARICA ROUS piše: "Odločila sem se, da se vrnem v misijone. Želim vam lepo srečanje za Novo leto. Prihodnje leto bo srečanje lahko pri meni v Nangomi.

JOZE GROSELJ urejuje matersko župnijo materialno in duhovno. Na podružniški cerkvi Chunga pa končuje gradnjo cerkve.

JANEZ MIHELČIČ komentira naše delo takole: "Božjih reči ne smemo meriti s človeškimi merili, vendar sem zdi, da ima pri vas, ali pa na Madagaskarju, vsak trud takoj kakšne rezultate.

Z VESELJEM poslušamo vesti o pospešenem demokratskem procesu v domovini in drugod po Vzhodni Evropi. Po hladni zimi upamo na toplo pomlad in na plodno poletje.

Izdajajo

Slovenski misijonarji
v Zambiji

Naslov

P.O. Box 830022, Mumbwa,
ZAMBIA.

Uredil

Stanko Rozman

Tiskano

Printed in Mumbwa, Zambia.